

מסורת הש"ס

(א) מגילה כ"ב (ב) ג"ז שם.
(ג) שם יומא פ. התורה טו: א.
(ד) יומא פ. ה' (ה) ז"ל ספר
ההכ"ז (ו) פ"י פירושיו נד: אין
חובה נקטת וכו'. (ז) (ח) מנחות
כט: פ"ש. (ט) יומא לח: פ"ו
טה. מנחות כט: ט (י) דף כ"א.
(י"א) ברכות סג. א' (י"ב) שם.
(י"ג) ופ"ע תוס' מגילה כ' ד"ה
ועוד. (י"ד) (ט) מגילה פ"א ה"א.
(י"ה) אבות דרבי סיף.

הגהות הב"ח

(א) גם' להיכן אוליכם לנן:
(ב) יש"י ד"ה מיהוה וכו'
תחורבו ולא הוה ידעי:

רבינו חננאל

[illegible]

הבונה פרק שנים עשר שבת

בליחות אצל מ"ס פתוחה
האמרוס וכיון דאמר רב
מדיס לא אפשר לאוקומיה
שני עבריהם היה לה ליפול

מֵעַלֹּוּי קָא מַעֲלִי לִיָּה דֹאמֶר רַב חֲסֵדָא מ"ם^ט סְתוּם וְסִמְנָךְ שְׁבֻלּוּחוֹת בְּנִם הֵי עוֹמְדִין אֵלָּא סְתוּם וְדִמְיָה וְאִיתִּמָּא ר' חִיָּיא בַר אָבָא ז"ל מִנְצַפְךָ אֲמֹרִים וְתִסְבְּרָא וְהִכְתִּיב י' אֱלֹהֵי הַמַּצּוֹת ז"ל שְׁאִין הִנְבִּיא רְשָׁאי לַחֲדָשׁ דְּבַר מִיּוּסְדוֹם גּוֹפֵא א"ר חֲסֵדָא מ"ם וְסִמְנָךְ שְׁבֻלּוּחוֹת וְהָיָה בְּמַעֲתָה אֵלָּא מִיּוּהָה הוּאִי מִידַע לֹא הוּא יִדְעִין דְּהֵי בְּשַׁלּוּחוֹת תִּכְבֵּה דְּהֵי בְּסוֹף תִּכְבֵּה וְאִתּוֹ צוּפִים לְתַקְנֵיהוּ ז"ל וְאִכְתִּי אֱלֹהֵי הַמַּצּוֹת שְׁאִין הִנְבִּיא רְשָׁאי לַחֲדָשׁ דְּבַר מַעֲתָה אֵלָּא שְׁכָחוּם וְחִזְרוּ וְיִסְדּוּם גּוֹפֵא א"ר חֲסֵדָא מ"ם וְסִמְנָךְ שְׁבֻלּוּחוֹת וְהָיָה בְּמַעֲתָה אֵלָּא מִיּוּהָה הוּאִי מִידַע לֹא הוּא יִדְעִין דְּהֵי בְּשַׁלּוּחוֹת נִקְרָא מִבְּפָנִים וְנִקְרָא מִבְּחוּץ גִּזְוִן שְׁבֻלּוּחוֹת בּוֹכֵן ז"ל (רַבֵּנּוּ בַּהֲרָ) סוּר וְרַם: אֲמַרִי לִיָּה רַבְנָן לְרִיב"ל אֲתוּ דְרַדְקִי הָאִידֵנָא לְבִי וְאִמְרוּ מִלִּי דֹאפִילוּ בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נִנְיָה לֹא אִיתְמַר כּוּוֹתִיָּהוּ א"ל פ' בִּית"ל אֵלֶּף בִּינָה גִמַּל"ל דְּלִית' גְּמוּל דִּלִּים מ"ט פְּשׁוּמָה בְּרַעֲיָה דְּגִמַּל"ל לִנְבִי אֲחֵר דְּלִית' שְׁכֵן דְּרַכּוּ שֶׁל גְּנוּמֵל חֲסִדִּים לָרוּץ אַחֵר דִּלִּים וּמ"ט פְּשׁוּמָה בְּרַעֲיָה דְּרַדְל"ת לִנְבִי גִמַּל"ל דְּלִימְצִיָּה לִיָּה

קד.

1 אלה המצות אשר צוה
י' את משה אל בני ישראל
בדור סיני ויקרא כו לו
2 אם ללצים הוא יליץ
ולעגרים יתן חן:

מוסף רש"י

[illegible]

רַב גַּסִּים גֵּאוֹן

פק שנים עשר הובנו
 אמרו ליה לרי' הוראש
 פק את לחי דרדקי לבי
 מדרשא ואמרו מולי דאפי'
 בימי היורשע פק נון
 אימרו וכו' וכו'.
 בראשית יד אפישי' אמרו
 מעשה היה ביום סגור
 וכו' נכנסו הכהנים לבית
 הועד והיו שם תעוקות,
 אמרו וכו' ונשע כצופים
 כו'. ראו אומרים אמר ורי'
 היורשע רייע אתו, קרו,
 וכו' גם במסעלי' יאמר
 נעו ומשכחת לה בגמ' דמי
 מערבא כפ' מילה קראת
 וזהו ג'

זן ליה בצניעה כי היכי דלא
 ו"י כ"ל ואם אתה עושה כן
 יושה וקושר לך כתר לעוה"ב
 תסום נר"ן כפופה נר"ן פשוטה
 "סימנין עשה בתורה וקנה
 ס צד"י כפופה וצד"י פשוטה
 מן פשוט הוסיף לך הכתוב
 נוד ראש קו"ף קדוש רי"ש
 הקב"ה אין אני יכול להסתכל
 ש"ש אמר הקב"ה אם חוזר בו
 תלויה דאי הדרר ביה ליעיל
 ל מ"ד יאם ללצים הוא יליין
 מסייעים אותו ש"ן שקר ת"ן
 א מיליה שיקרא שכיה קושמא
 ת מלבן לבוניה קושמא קאי
 ש"ב לא חשק שמי יחול עליו
 קרניו לא אנדע עד כאן מרת
 ש ג"ר ד"ק אם אתה עושה כן
 ש"ס ט"ן ואין אתה מזדעזע מן
 רבוננו של עולם לים כל אמר
 שבועמו בגי"ף דב"ן דכים הם
 ש"ת אמר גיהנם לפניו רבוננו
 ד"ס להיכן אוליבן (6) לגן הדס
 עיף אנכי וז"ן ח"ק הללו זרעו
 לעובדי כוכבים שאני נותן לך:
 מתנ"

אמר מרחוק מיליון, וז' בתחילת אלף ג"ת וזו בתלמוד וזו בקרבן: אחד כרעא. כל אות ואות שבו עומדת על רגל אחד: אחד מלכו לכוני. מושכנין תחתיה אותיותיו כמין לבינה דל"ף הרי יש לה ב' רגלים ומוסבה טוב ורגל השני רחב: אשפוס לו. תתמיה. וכן טויל: ע"כ מדרש רשעים: אם את בוש. מתמטול: ג"ר ד"ק גור בדוק. נפסך תחא לזרורה שחת כסא ודוק שמתי: א"ל. גיהנם קרוי ים כל לפי שהרוב הולכים שם: אמר שר של גיהנם. לים את חל של העולם ואפי' שרשלו: אמר לו אדם בע"ט ג"ף. אלפא בימא היא אלף א"ת ב"ש ויכולן סדרות כספרי יצירה: אני אחום עליהם של שבעטו בג"ף. בימאוף: דכ"ף. טעריקון דכ"ס כ"ס דקדוקים: אין לך. גיהנם חלק בהן בישראל: ומרז"ל ש"ס. ואומר שר של גיהנם זונני מדרשו של שם על הטענין כוכבים ושרשלו: א"ל ב"ס. אמר לו הקב"ה לא יחל לך חלק בזה: ג"ן ד"ס. אמר הקב"ה אוליכס לנן הדם לנן עדן: ה"ע ו"ף. הגני עף כרעב: ו"ן ד"ק. הללו זרעו של יחמא ולא תחנם לך: ע"ר י"ס כ"ס. שמור לי והמחן יש לי כמות אחרות: ממני

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones